

عنوان مقاله:

نقد و بررسی دیدگاه مفسران فریقین درباره جامعیت قرآن

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های تفسیر تطبیقی، دوره 5، شماره 9 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

اصغر طهماسبی بلداجی - دانش آموخته دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک (نویسنده مسئول)

ابراهیم ابراهیمی - دانشیار علوم قرآن و حدیث دانشگاه اراک

خلاصه مقاله:

جامعیت قرآن یکی از مباحث مهم در ارتباط با قرآن است که اندیشمندان اسلامی از همان آغاز درباره آن دیدگاه های مختلفی را ارائه کرده اند؛ جامعیت مطلق، جامعیت در امور هدایتی و جامعیت حداقلی از مهم ترین دیدگاه های مطرح شده در این باره هستند. آیات و روایات درباره جامعیت قرآن این مطلب را بیان می دارند که قرآن از جامعیت مطلق در امور هدایتی و دینی برخوردار است و هیچ مطلب و مسئله ای در امور دینی و هدایتی نیست مگر اینکه در قرآن بیان شده است؛ اما با بررسی ساختار ظاهری قرآن، مشهود می شود که قرآن حتی در مباحث دینی هم جامعیت ندارد. به عبارتی دیگر، به طور تام نمی توان از ظاهر قرآن همه احکام و مباحث دینی را استخراج نمود. این در حالی است که آیات و به خصوص روایات متعدد، جامعیت مطلق قرآن را بیان می دارند. پژوهش فرارو، با روش توصیفی-تحلیلی، ضمن نقد و بررسی دیدگاه های مفسران فریقین در این باره، جامعیت مطلق قرآن در امور هدایتی ویژه معصومان D را پذیرفته و ضمن تفکیک میان جامعیت قرآن و جامعیت اسلام، برای غیر از معصومان(ع) جامعیت اسلام را بیان می نماید. نتیجه آنکه: اولاً: قرآن مستقلاً از جامعیت مطلق در امور هدایتی و دینی برخوردار است که معارف آن در ظهر و بطن آیات متجلی است؛ اما این جامعیت مطلق، اختصاص به معصومان(ع) دارد که می توانند از ظهر و بطن قرآن معارف آن را استخراج نمایند. ثانیاً: برای غیر معصومین(ع) جامعیت اسلام مطرح می شود که قرآن کریم در کنار سنت معصومین(ع) موجبات جامعیت اسلام را فراهم می نمایند؛ ثالثاً: مراد از جامعیت اسلام، جامعیت مطلق در امور هدایتی است که تا قیامت پاسخگوی نیازهای هدایتی انسان هاست. تاریخ ارسال: 18/03/97 | تاریخ پذیرش: 13/12/97

کلمات کلیدی:

جامعیت قرآن، جامعیت اسلام، اهل بیت(ع)، رسالت قرآن، جاودانگی دین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1010400>

